

blive lykkelige, lykkeligere end de selv, og gøre andre lykkelige. Livet er saa vanskeligt, Kunsten at leve saa svær at lære, saa naar de med Nød og Møje har lært dens ABC, ønsker de, at denne Kundskab skal arves videre — og føre videre frem, end de har naaet. Og Livet er saa kort, man faar udrettet saa lidt; man naar ikke at se de Ideer, man lever paa og for, blive til Virkelighed — de Tanker, man ikke fik tænkt, de Gjerninger man ikke fik gjort, dem skal Børnene i en eller anden Form tage i Arv og selv være glade derved og gøre andre glade.

Noget saadant — og meget mere — vilde et Nutidsmenneske forstaa ved dette: at gifte sig for at faa Børn, noget saadant har rimeligvis Forfatteren her tænkt sig; det er det græske Ideal, beriget og udvidet ved den inderligere Menneskekærlighed og mere omfattende Samfundsfølelse, som er nyere Tiders Særkende.

Hvad man nu end mener om Tendensen i Bogen, saameget er vist, at den er i høj Grad „nyttig til Lærdom og til Overbevisning“; — det var at ønske, at de høje Herrer i Aanderens Rige noget oftere lod tilfalde os Smuler fra deres Bord i disse Smuler var der god og rigelig Næring.

Elisabeth Grundtvig.

En ny Forfatterinde.

af

Ville Højberg.

Det er vel paa Tide at underrette vore Læsere om, hvad der alt længe har været Samtaleemne hos vore Frænder „hinsidan sundet,“ nemlig at *Sverige har faaet en ny Forfatterinde*. Om det, der saa pludselig er skudt op, er Spiren til et herligt Træ, der skal bære rig Frugt, eller om det er en giftig Svamp, som man maa se at faa udryddet snarest muligt, inden den har bredt sig for meget, eller om det er en Lilje paa Marken, der pranger i Dag som Salomon i sin Herlighed, men i Morgen er kastet i Ovn — ja derom er Meningerne delte. Men